

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.I.35.269/2020/8.

A tanács tagjai: . Darák Péter tanácselnök

. Demjén Péter előadó bíró

. Stefancsik Márta bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Dobos István ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. Donáth Diána kamarai jogtanácsos

A per tárgya: végrehajtási ügyben hozott közigazgatási végzés elleni közigazgatási per

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2020. március 10. napján kelt 12.K.27.862/2019/15. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.27.862/2019/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000.- (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az építésügyi hatóság a 2015. október 30-án kelt és 2016. február 26-án jogerős határozatával kötelezte felperest, mint építtetőt a Seregélyes-Szőlőhegyhrszt.-ú ingatlanokon meglévő

kapuzatra újonnan épített 8 zsalukő sor, az új tetőszerkezet, valamint a kapuzat építmény mellé bővítményként épített új porta épületeknek a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül történő elbontására. A teljesítési határidő 2016. április 26-án járt le, a határozatban foglaltakat a felperes önként nem teljesítette. Az építésügyi hatóság 2017. szeptember 21-én a tárgyi ingatlanon tartott helyszíni szemle keretében ellenőrizte a teljesítést. Az építésügyi hatóság a jogerős határozat végrehajtása érdekében az iratokat 2018. április 24-én megküldte a végrehajtás foganatosítására a továbbiakban jogosult adóhatóságnak.

- [2] Az adóhatóság több alkalommal (2019. április 16-án, 2019. július 02-án, 2019. július 25-én) helyszíni szemle keretében ellenőrizte a teljesítést a tárgyi ingatlanon, valamint 2019. július 26-án adó- és értékbizonyítványt kért be az illetékes hatóságtól. A felperes 2019. augusztus 21-én végrehajtási kifogást terjesztett elő, melyben sérelmezte az adó- és értékbizonyítvány beszerzését, arra tekintettel, hogy a bontásra kötelezés elévült. Az elévülésre tekintettel kérte mindkét ingatlannal kapcsolatos végrehajtási eljárás megszüntetését.
- [3] Az adóhatóság a végrehajtási kifogás tartalmát két kérelemként értékelte. Az adó- és értékbizonyítvány beszerzése elleni végrehajtási kifogást alperes végzésével elbírálta és a megkeresést helyben hagyta. A jelen per tárgyát képező végrehajtási eljárás megszüntetése iránti kérelmet az elsőfokú hatóság a 2019. szeptember 27-én meghozott 4315002572 számú végzésével elutasította. A fellebbezés folytán eljár alperes a 2019. november 21. napján kelt alperes leánykori neveiktatószámú végzésével az elsőfokú döntést az indokolás kiegészítésével helyben hagyta.
- [4] Indokolásában hivatkozott az adóigazgatási eljárásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 127. § (1) és (4) bekezdésére, az általános közigazgatási eljárás szabályairól szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) rendelkezéseire, továbbá az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 1. § (2) bekezdésére, 2. §-ára, 122. § (1) és (1a) bekezdésére, valamint 29. §-ára. Hivatkozott az Ákr. 138. § (1) és (3) bekezdésére, az Avt. 19. § (1) és (9) bekezdésére, valamint 18. § d) pontjára. Kifejtette, az Ákr. és az Avt. rendelkezései szerint 2018. január 1. napjától az adóhatóság általános végrehajtást foganatosító szervként jár el. Az Ákr. 131. § (2) bekezdése és Avt. 1. § (2) bekezdései pedig rögzítik, hogy az adóhatóság végrehajtási eljárására nem az Ákr., hanem az Avt. szabályait kell alkalmazni, azaz 2018. április 24-től, amikortól az építési hatóság átadta a végrehajtás foganatosítására az ügy iratait, ezért a végrehajtáshoz való jog elévülését szabályozó Ákr. 138. § nem alkalmazható. A végrehajtási kérelem benyújthatóságát az Ákr. szerinti elévülési idő, a végrehajtási eljárás lefolytathatóságát pedig az Avt. szerinti elévülési idő határozza meg.
- [5] Rögzítette, hogy az építésügyi eljárás során a másodfokú határozat 2016. február 26. napján emelkedett jogerőre, a teljesítési határidő pedig 2016. április 26-án járt le. Álláspontja szerint a 2017. szeptember 21-ei helyszíni szemle keretében tartott ellenőrzés, mint végrehajtási cselekmény a végrehajtáshoz való jog elévülését megszakította, ezért ezen időponttól az elévülés újra indult.
- [6] Az építésügyi hatóság megkeresésének időpontjában, 2018. április 24-én, az Ákr. szabályai szerint a végrehajtáshoz való jog még nem évült el, az ügyatadást követően az elsőfokú adóhatóság a meghatározott cselekmény végrehajtása érdekében több alkalommal foganatosított helyszíni szemlét, amelyek szintén megszakítják a végrehajtási jog elévülését, ezért a meghatározott cselekmény végrehajtásához való jog az Avt. alapján sem évült el. Utalt arra is, hogy sem az Ákr., sem az Avt., sem a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) nem ad taxatív felsorolást arról, hogy mely hatósági intézkedések minősülnek végrehajtási cselekménynek. Ugyanakkor az Ákr. 131. § (2) bekezdése értelmében mögöttes szabályként

alkalmazandó Vht. értelmében a helyszíni eljárás, miután közvetlenül a követelés érvényesítését szolgálja, végrehajtási cselekménynek minősül.

A kereseti kérelem

- [7] Az alperes végzését a felperes keresettel támadta, kérve annak megváltoztatását, és annak megállapítását, hogy a döntésben foglalt meghatározott cselekmény végrehajtásához való jog elévült, ezért kérte az eljárás megszüntetését. Másodlagosan az alperes végzésének az elsőfokú végzésre kiterjedő hatályú megsemmisítését kérte, új eljárás lefolytatására kötelezés mellett.
- [8] Álláspontja szerint az áttétel előtt bekövetkezett az elévülés a kötelezettség tekintetében és az Ákr. és az Ávt. szabályainak párhuzamos alkalmazása történt a hatóság részéről, de jogszabálysértő a teljesítési határidővel kapcsolatos téves indokolás is. A hatóság nem tett eleget indokolási kötelezettségének és az adóhatóság eljárását megindító megkeresése szintén szabálytalan volt. Kifogásolta, hogy a megkereső szerv és a végrehajtó szerv nem egyezően állapította meg az önkéntes teljesítésre nyitva álló határidőt, a hatósági ellenőrzés pedig nem szolgálja a követelés érvényesítését, így nem szakítja meg az elévülést. A másodfokú döntés az indokolás kiegészítése mellett nem lehetett volna helybenhagyás.
- [9] A védíratra tett észrevételében kifogásolta a védírat nem megfelelő formában, illetve a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 114.§-át sértő előterjesztését.
- [10] Az alperes védíratában a felperes keresetének az elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [11] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az eljárási jogszabálysértések vizsgálata körében kifejtette, hogy nem érte joghátrány a felperest a kérelem „vegyes kérelemkénti” értékelésével és külön végzésben való elbírálásával. Továbbá a végzés rendelkező részének megfogalmazása, hogy a megváltoztatás helyett helybenhagyás kifejezést használt, nem felel meg ugyan az Air. 127. § (4) bekezdésében foglaltaknak, de ez az ügy érdemére nem hatott ki. Az alperes nem sértette meg a felperes jogorvoslati jogát, az elévülési szabályokat nem párhuzamosan alkalmazta. Az adóhatóság a védírat és a hozzácsatolt iratok felterjesztésével nem sértette meg az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 86. § (1) bekezdését sem. A Pp. 114. § (1) bekezdése a beadványok adattartalma tekintetében ugyancsak nem sérült, hiszen a megfelelő űrlapon terjesztette be alperes a keresetet a bírósághoz. A végrehajtás iránti megkeresés szabályos volt, végrehajthatóvá a jogerős döntés válik, így a nyomtatványon megjelölt határozatszám helyes volt.
- [12] Az elévülés szabályainak alkalmazásával kapcsolatban kiemelte, hogy a per alapját képező végrehajtás foganatosítási eljárásra az Ákr. 134. § (1) bekezdése értelmében a 2018. január 1-jén hatályba lépett Ávt. szabályait kellett alkalmazni. 2017. december 31-ig a végrehajtásra a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ket.) volt alkalmazandó, majd az Ákr. átmeneti szabályairól szóló 143. § (2) bekezdés b.) pontja szerint a folyamatban lévő végrehajtási eljárásokra az Ákr. rendelkezéseit, így az Ákr. 138. § (1)-(3) bekezdését kellett alkalmazni. A végrehajtási jog az alapelévülési idővel számítva a végrehajtható határozatban megállapított önkéntes teljesítési határidő lejártától, 2016. április 26-tól számított három év volt, ami 2019. áprilisában járt le, így az elévülés az elsőfokú adóhatóság részére történő 2018. április 24-ei átadás időpontjában sem állt be.

- [13] Alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy a meghatározott cselekményekre vonatkozó szabályok az Avt. 2018. júliusi módosításától voltak hatályosak. Az Avt. egyes szabályai a 2018. júliusi módosítással kerültek be a törvénybe, azonban az Avt. 128. § (3) bekezdése értelmében az Avt. 19. § (1) bekezdését és (9) bekezdését a 2018. január 1-jén folyamatban lévő végrehajtási eljárásokra is alkalmazni kell. Ezért az elévülési idő négy éves időtartama 2016. december 31-étől számolva 2020. december 31-én áll be. Amennyiben csak az alap elévülési időt kellene figyelembe venni, az esetben is rögzíthető, hogy a felperes által kifogásolt adó- és értékbizonyítvány megkérésekor, 2019. júliusában a végrehajthatósági jog nem évült el. A felperesnek az elévülésre hivatkozó eljárás megszüntetése iránti kérelme alaptalan volt, azt jogszerűen utasította el az alperes.
- [14] Kiemelte, a végrehajtáshoz való jog elévülését bármely végrehajtási cselekmény megszakítja, melyeket alperes tényszerűen rögzített. Az Avt. a helyszíni ellenőrzést önálló végrehajtási cselekményként nem szabályozza, a Vht. szabályai mögöttes alkalmazására pedig nincs lehetőség. A helyszíni ellenőrzés, mint végrehajtási cselekmény nem nélkülözhető meghatározott cselekmény végrehajtása esetén az Avt. 122. § (2) bekezdése alapján sem. A helyszíni ellenőrzésekre az Avt. szabályai jogszerű alkalmazásával a kötelezettség kikényszerítése, a végrehajtás megvalósítása céljából kerülhet sor.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, kérve elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan a jogerős ítélet, valamint az első-, és másodfokú végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárás lefolytatására kötelezését.
- [16] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Air. 127. § (4) bekezdését, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 32. § (1) bekezdését, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdését, az Avt. 18. § d) pontját, a Pp. 114. § (1) bekezdését és ellentétes a 7/2016. (IV.6.) AB határozattal, a 13/2015. (V.14.) AB határozattal, a 21/1997. (III. 26.) számú AB határozattal, a 21/1997. (III. 26.) számú AB határozattal, az EBH2017. K.14. döntéssel, a Civilisztikai Kollégiumvezetők Országos Tanácskozása (CKOT) 2018. május 2-i állásfoglalásával.
- [17] A 2018. évi XLI. törvény 207. §-a iktatta be az Avt. 19. § (9) bekezdését, azonban ez a jogszabályhely csak 2018. július 26. napjától hatályos. Vagyis az áttételkor (2018. április 24.) még a végrehajtási cselekmény sem szakította meg az elévülési időt rá vonatkozó szabály hiányában, hanem csak hat hónappal meghosszabbította az Avt. 19. § (1) bekezdése alapján. Ezért már az áttétel előtt bekövetkezett az elévülés a kötelezettségek tekintetében. Hivatkozott és ezek alapján álláspontja szerint az elsőfokú ítélet indokolása e körben a visszamenőleges jogalkotás tilalmába ütközik, így Alaptörvényellenes is.
- [18] Az elsőfokú bíróság nem jelölt meg olyan jogszabály helyet, amely kimondaná azt, hogy amennyiben a másodfokú hatóság már kicsit korrigál az elsőfokú döntésen, akkor azt helybenhagyással kiegészítheti. Az elsőfokú döntésben az elsőfokú hatóság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, azt ki kellett egészíteni, ezért a másodfokú hatóságnak meg kellett volna változtatni a döntést. Ez az ügy érdemére kiható jogszabálysértés, ami az illetékkötelezettségére is kihatott, így a felperest anyagi hátrány is érte.

- [19] Jogszabálysértő az elsőfokú bíróság álláspontja, miszerint az Ákr. és az Avt. szerinti kétfajta elévülési határidőt nem alkalmazták párhuzamosan az eljáró hatóságok. A hatóság döntéseiből nem állapítható meg, hogy három vagy négyéves elévülési határidő alkalmazandó és ez a bíróság döntéséből sem állapítható meg. A jogorvoslati jognak tartalmi követelménye, hogy az eljáró hatóság ténylegesen, teljes körűen megindokolja a döntését. A végrehajtás kérő és a végrehajtás foganatosító szerv között még az elévülés kezdő időpontjával kapcsolatban is vita volt. A bíróság azonban a hatóság helyett a tényállást, így az elévülés kezdő időpontját nem határozhatja meg.
- [20] Álláspontja szerint a hatósági ellenőrzés nem szakítja meg az elévülést, mivel csak olyan eljárásjogi cselekmény szakítja meg a végrehajtási jog elévülését, amely tényleges végrehajtási cselekménynek minősül. A helyszíni ellenőrzéstől nem várható, hogy a kötelezettséget teljesítik, ezért nem minősül annak. A bíróság nem fogalmazott meg ezzel ellentétes indokolást, csupán figyelmen kívül hagyta a jogszabálysértést.
- [21] Az elsőfokú bíróság megszegte az indokolási kötelezettséget is. Érdemben a kereset megkeresés szabályaira vonatkozó részével, az elévülés kezdő időpontjának a megkereső hatóság és a végrehajtó hatóság általi eltérő megjelölésével, nem foglalkozott az indokolás, jogszabályhelyre nem hivatkozott. A bíróság arra sem reagált, hogy miként lehetséges az, hogy az alperes álláspontja szerint csak a helyszíni cselekmény szakítja meg a végrehajtást, de a végrehajtás iránti megkeresés megszakította a végrehajtási jog elévülését. Az ilyen hiányosságokkal rendelkező határozat az ügy érdemére kihatóan jogszabálysértő (Kfv.V.35.462/2011/5. számú ítélet, Kfv.IV.37.360/2016/10. számú ítélet). Kifejtette, hogy az indokolás fontos része a döntés alapjául szolgáló jogszabályhelyek pontos megjelölése is.
- [22] A közigazgatási határozat indokolásának az ügy érdemére kiható hiánya nem pótolható az indokolás peres eljárás során történő módosításával, a jogszabályoknak megfelelő indokolás alkalmazása garanciális jellegű (EBH2017.K.8. számú döntés), ezért akkor is meg kell ismételni az eljárást, ha egyébként az elévülés feltételei nem álltak volna fenn. A hatóságnak és a bíróságnak is meg kell indokolnia a döntését teljes körűen, azonban egyik sem felel meg ezen követelménynek. Az indokolási kötelezettség ilyen súlyos megszegése az ügy érdemére kiható jogszabálysértés.
- [23] Az elévült követelés esetében bármilyen végrehajtás törvénysértőnek minősül, mivel törvénysértő, végrehajtási kifogás benyújtásának van helye. Az Avt. nem ismer, illetve nem nevesít olyan jogintézményt, hogy végrehajtás megszüntetése iránti kérelem, az Avt. kizárólag a végrehajtási kifogás jogintézményét nevesíti. Ezért végrehajtási kifogás benyújtása esetén nem hozható olyan döntés, mely az adóhatóság törvénysértő intézkedése ellen benyújtott végrehajtási kifogást, végrehajtási eljárás megszüntetése iránti kérelemnek minősít.
- [24] Kifogásolta azt is, hogy a beadványon kell feltüntetni az adatokat és nem az űrlapon. Az ÁNYK nyomtatványba beírt adatai e körben nem vehetők figyelembe, mert az az elektronikus dokumentum elektronikus kísérője, nem maga a keresetlevél, olyan, mint a keresetlevelet hordozó boríték. Jogszabályellenes a bíróság álláspontja, miszerint az űrlapon feltüntetett adatok elegendőek, és pótolják a beadvány hiányait. Ha a bíróság nem bocsát ki hiánypótlást abban az esetben, ha jogszabály azt részére kötelezően előírja, ez olyan súlyos eljárásjogi szabálysértés, mely megalapozza a döntés hatályon kívül helyezését.
- [25] Ezt meghaladóan kifejtette felülvizsgálati kérelmében a közigazgatási hatóságok által elkövetett ügy érdemére kiható jogszabálysértéseket is.
- [26] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban való fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [27] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [28] A Kp.120. § (5) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt. A Kúria azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság a törvényesen megállapított tényállásból helytálló jogkövetkeztetésre jutott.
- [29] A Kúria előjáróban leszögezi, hogy a felülvizsgálat tárgya a jogerős ítélet, ezért a felülvizsgálati kérelemnek a kizárólag közigazgatási hatóság által elkövetett jogszabálysértésekre vonatkozó hivatkozásai nem voltak érdemben elbírállhatók.
- [30] Az Avt. 1.§ (2) bekezdése szerint törvény, kormányrendelet vagy önkormányzati hatósági ügyben helyi önkormányzati rendelet eltérő rendelkezése hiányában e törvény rendelkezéseit kell alkalmazni arra a végrehajtásra, amelyet az általános közigazgatási rendtartás alapján az állami adó- és vámhatóság fogatosít. Az Ákr. 131.§ (2) bekezdése szerint, ha a végrehajtást az állami adóhatóság fogatosítja, eljárására e törvény végrehajtásra vonatkozó rendelkezéseit nem kell alkalmazni.
- [31] Nem vitatott tény, hogy a végrehajtás alapját képező jogerős közigazgatási határozat teljesítési határideje lejáratainak időpontjában a Ket. volt hatályban, ezért a végrehajtásra 2017. december 31-ig a Ket. szabályait, azonban 2018. január 1-től [Avt. 127.§ (1) bek.] a hatályba lépett Avt. szabályait kell alkalmazni a fenti jogszabályhelyek együttes értelmezése alapján. Az Ákr. idézett rendelkezése kifejezetten kizárja az Ákr. alkalmazhatóságát azokban az ügyekben, amelyek esetén a végrehajtást az állami adóhatóság fogatosítja. A jogszabályi rendelkezésekből nem következik az, hogy csak a végrehajtás adóhatóság részére történő átadásától lehet az Avt. rendelkezéseit alkalmazni tárgyi végrehajtásra, előtte pedig 2018. január 1-től az Ákr. alkalmazandó az ügyátadás időpontjáig. A törvény erejénél és az adott ügy típusánál (az általános közigazgatási rendtartás alapján fogatosított) fogva tartozik a jelen végrehajtás 2018. január 1-től az Avt. hatálya alá, mely törvény új szabályokat jelenít meg a hatáskör, az eljárási rend, az elévülési szabályok, stb. terén is.
- [32] Az Avt elévülésre vonatkozó szabályai szerint az esedékesség naptári évének az utolsó napjától számított 4 év elteltével évül el a végrehajtáshoz való jog. Ha az adóhatóság végrehajtási cselekményt fogatosított, az elévülés 6 hónappal meghosszabbodik [Avt. 19. § (1) bekezdése]. Ezért alaptalan a felperes elévülésre hivatkozása, mivel jelen ügyben a teljesítési határidő 2016. április 26-án járt le, minek következtében – ha az elévülést megszakító végrehajtási cselekményekkel nem is számolunk – az elévülés 2020. december 31-én következett volna be az Avt. 19.§ (1) bekezdése szerint. A végrehajtás NAV részére történő átadásának időpontjáig tehát semmiképp, de azt követően sem évült el a végrehajtási jog. A Kúria leszögezi, hogy az elsőfokú bíróság az elévülés kezdő időpontját nem az eljárási hatóságok helyett állapította meg, hanem a keresettel támadott, jogerős másodfokú végzés rendelkezéseivel egyezően.
- [33] Mindebből következően nem jogszerű az elsőfokú bíróság jogértelmezése a körben, hogy az Ákr. és az Avt. szerinti elévülési időt is alkalmazni kellett tárgyi végrehajtásra, illetve a két féle elévülési idő alkalmazásának magyarázataként a végrehajtás elrendelése és a végrehajtás fogatosítása elrendelésének megkülönböztetésével kapcsolatos okfejtés. Mindez azonban az ügy lényegi

eldöntendő kérdését nem befolyásolta, mivel azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a végrehajtás elévülése nem következett be.

- [34] hivatkozott a felülvizsgálati kérelem az Avt. 128.§ (3) bekezdésével kapcsolatban arra, hogy ezen rendelkezést az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. 207. §-a iktatta be és az csak 2018. július 26. napjától hatályos. E jogszabály hely kimondja, hogy e törvénynek az egyes adótörvények és más kapcsolódó törvények módosításáról, valamint a bevándorlási különadóról szóló 2018. évi XLI. törvénnyel megállapított 19. § (1) bekezdését és (9) bekezdését a 2018. január 1-jén folyamatban lévő végrehajtási eljárásokra is alkalmazni kell. Az Avt. 19. § (1) bekezdése a négy éves elévülési időre, a (9) bekezdése a meghatározott cselekmény végrehajtásához való jog elévülésének bármely végrehajtási cselekmény által történő megszakítására vonatkozóan rendelkezik.
- [35] Nem vitás, hogy az Avt. egészen 2018. július 26-ig (2018. évi XLI. törvény) csak tartozásokra tartalmazott időmeghatározást (ideértve az elévülés megszakadására vonatkozó szabályokat is).
- [36] Az Avt. a meghatározott cselekmény végrehajtását a különös szabályok között helyezte el. Kizáró, illetve saját rendelkezés hiányában azonban az Avt. általános szabályai ugyanúgy alkalmazandók ezen végrehajtási eljárásokra is. Ennek két indoka is van. Egyrészt főszabály szerint valamennyi NAV által foganatosított végrehajtásra az Avt. szabályai irányadóak, tehát a meghatározott cselekmény végrehajtására is irányadóak és mivel az Avt. szabályozza az elévülési időt, így nyilván e körben azt is figyelembe kell venni. Hiszen az Avt. 57. címe [122. §] már ebben az időpontban is tartalmazta az Ákr. alapján hozott döntésen alapuló meghatározott cselekmény végrehajtásának részletszabályait.
- [37] Másrészt a 2018. július 26-i módosításhoz fűzött jogalkotói indokolás szövegezéséből is egyértelműen kiolvasható, hogy egy hiánypótló, tisztázást célzó módosításról van szó azzal, hogy beemeli a jogalkotó a meghatározott cselekmény fogalmát az elévülési szabályok közé és ezt a célt az 57. cím módosításában találjuk meg: 2018. július 26-tal az Avt. 122. § ugyanis kiegészült az (1a) bekezdéssel, ami a következőt mondja ki: Az általános közigazgatási rendtartás alapján hozott döntésen alapuló meghatározott cselekmény végrehajtása során az I-V. Fejezet rendelkezéseit a jelen alcímben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.
- [38] Az Avt. ezen új 122. § (1a) bekezdését a 2018. évi XLI. törvény 210. §-a iktatta be. Ezen 210. §-hoz fűzött jogalkotói indokolás szerint: „Annak érdekében szükséges a módosítás, hogy a törvényszövegből kétséget kizáróan kitűnjön, hogy az Avt. I-V. Fejezeteinek rendelkezéseit is megfelelően irányadónak kell tekintetni a meghatározott cselekmények végrehajtása során.” E mondatban kimondja a jogalkotó, hogy a módosítás a szabályozás egyértelműsítése céljából szükséges, tehát eddig is ez volt az irányadó, csak július 26-tól mindezt egyértelműsíteni kívánta. Fentiek következtében a meghatározott cselekmény esetén a végrehajtási jog elévülésére a négy éves elévülési időt kellett alkalmazni 2018. július 26 előtt is.
- [39] A felülvizsgálati kérelem a 13/2015. (V.14.) AB határozat indokolásának 50. pontjára hivatkozott, mely szerint „a következetes Alkotmánybírósági gyakorlat értelmében, továbbá valamely jogszabály nem csupán akkor minősülhet az említett tilalomba ütközőnek, ha a jogszabályt a jogalkotó visszamenőlegesen léptette hatályba, hanem akkor is ha a hatályba léptetés nem visszamenőlegesen történt ugyan, de a jogszabály rendelkezéseit – erre irányuló kifejezett rendelkezés szerint – a jogszabály hatályba lépése előtt létrejött jogviszonyokra is alkalmazni kell. Azonban az, hogy a folyamatban lévő ügyekre a hatályba lépő jogszabályi rendelkezéseket

alkalmazni rendelte a jogalkotó, nem veti fel a visszamenőleges hatály kérdését, hiszen eljárásjogi szabályokról van szó.

- [40] A hatályba lépő rendelkezéseket 2018. július 26-tól alkalmazni kell, de ez nem jelenti azt, hogy ezen időpont és a törvény hatályba lépése közötti időszakban (2018. január 1-július 26.) a meghatározott cselekmény végrehajtására az elévülés Avt.-beli rendelkezései – a fenti indokokra tekintettel – ne lettek volna alkalmazhatók. Ez egyébiránt alkotmányos elvárás is és következik az Alaptörvény XIII. cikkében megnyilvánuló, a tulajdon védelmét biztosító rendelkezésekből is, hiszen az adós (illetve kötelezett) tulajdonhoz fűződő jogát sértené, ha előállhatna olyan helyzet, hogy egy jogszabályalkotási hiányosság miatt adott időintervallumon belül a végrehajtási jog elévülése egy állam által végrehajtott követelés esetén a vonatkozó szabályozás hiányában nem következhetne be, illetve nem lenne megállapítható.
- [41] A végrehajtási cselekmény fogalmával összefüggésben a Kúria kiemeli, hogy az Avt. 19. § (9) bekezdéséhez fűzött jogszabályi indokolás szövege szerint a meghatározott cselekmények speciális jellege szükségessé teszi, hogy azok a lehető legtovább végrehajthatóak legyenek, amely úgy biztosítható, hogy bármely végrehajtási cselekmény megszakítja a főszabály szerinti elévülési határidőt. A Kúria álláspontja szerint a jogalkotói indokolásnak megfelelően értelmezte az elsőfokú bíróság a jelen ügyben alkalmazandó jogszabályt, amikor megállapította, hogy a helyszíni szemle, mint végrehajtási cselekmény szükséges már az Avt. 122. § (2) bekezdésének alkalmazásához is, mivel az önkéntes teljesítésről nem tudna a hatóság nélkül meggyőződni. Ez a végrehajtási cselekmény a Kúria álláspontja szerint is a kötelezettség kikényszerítését szolgálja és az elévülést megszakítja.
- [42] Az Air. 127. § (4) bekezdése szerint a felettes szerv a fellebbezéssel megtámadott határozatot és az azt megelőző eljárást teljes körűen vizsgálja meg, tekintet nélkül arra, hogy ki fellebbezett és milyen okból. A felettes szerv tehát a fellebbezésben foglaltakhoz nincs kötve, az egész határozatot és az egész alapeljárást jogosult és köteles felülvizsgálni. Ezen jogával élt a másodfokú adóhatóság, amikor megvizsgálta és megállapította, nincs a végrehajtási eljárás megszüntetésére az elsőfokú hatóság megállapításain túli okot adó körülmény és az elsőfokú hatóság indokolását e körben kiegészítette. Az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte ítéletében ezen eljárási rendelkezést is. Az elsőfokú bíróság a körben is helyesen érvelt, hogy az Itv. rendelkezéseinek megsértésére, a másodfokú döntés alakszerűségével kapcsolatos [Air. 127. § (4) bek.] jogsérelme körében hivatkozott a felperes és nem azt sérelmezte, hogy annak alapján nem intézkedett az alperes a fellebbezési illeték visszatérítéséről. Az elsőfokú bíróság ezért nem követett el jogszabálysértést.
- [43] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségére vonatkozó jogszabályi előírásokat nem sértette meg. Indokolása kimerítette a keresetet, a keresetlevélben szereplő hivatkozásokat. A felperes által felülvizsgálati kérelmében felhozott körben, így a megkeresés szabályaira, az elévülés kezdő időpontjának meghatározása, illetve a végrehajtási jog elévülésének megszakítása, továbbá a másodfokú döntés alakszerűségével kapcsolatos [Air. 127. § (4) bek.] jogsérelme körében is tartalmaz indokolást.
- [44] A Kúria arra is utal, hogy az Air. 46. §-a értelmében a kérelmeket tartalmuk szerint kell elbírálni és egyértelmű, hogy a felperes végrehajtási kifogás tárgyú beadványában nem csak az adó és értékbizonyítvány iránti megkeresés megsemmisítését kérte, de a végrehajtási eljárás megszüntetése iránt is kérelmet terjesztett elő. A Kúria a Kfv.I.35.226/2020/9. végzésben már kifejtette és azt jelen ügyben is fenntartja, hogy azt, hogy az adott beadványt végrehajtási kifogásnak, vagy egyéb kérelemnek kell-e tekinteni, az Avt. szabályainak alkalmazásával kell meghatározni. Az Avt. 24.§

szerinti végrehajtási kifogásnak csak az a beadvány tekinthető, amely az adóhatóság, illetve az önálló bírósági végrehajtó foganatosított törvénysértő intézkedését vagy intézkedésének elmulasztását támadja. Minden más, az adóhatóság végrehajtási eljárását érintő beadványt az Air. 46.§ (1) bekezdés szabályát alkalmazva, tartalma szerint, az Avt. adott intézményének alkalmazását érintő kérelemként kell elbírálni.

- [45] Nem képezte a közigazgatási perrel támadott közigazgatási cselekmény (jogerős végzés) részét, ezért az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárásjogi jogszabálysértésre történő hivatkozásként bírálta el a Kúria a felülvizsgálati kérelem ezirányú hivatkozását. Azonban e körben sem követett el jogszabálysértést az elsőfokú bíróság, mivel a védírat előterjesztésére az elektronikus ügyintézés szabályainak megfelelően, a megfelelő módon került sor.
- [46] A Kúria a kifejtett indokok alapján a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdését alkalmazva hatályában fenntartotta.

Az döntés elvi tartalma

- [47] *A pontosító tartalmú törvénymódosítás, amely részletszabályokat érint, nem zárja ki a törvénymódosítás időpontját megelőző időszakban a törvény általános szabályainak alkalmazását.*

Záró rész

- [48] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.
- [49] A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli, mivel az Itv. 5. § (1) bekezdés d.) pontja alapján a felperes teljes személyes illetékmentességben részesül.
- [50] A pervesztes felperes köteles alperesnek a kérelmével egyező mértékű felülvizsgálati perköltséget fizetni a Kp. 35.§ (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83.§ (1) bekezdésére tekintettel.
- [51] Az ítélettel szembeni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. január 28.

Dr. Darák Péter sk. a tanács elnöke, Dr. Demjén Péter sk. előadó bíró, Dr. Stefancsik Márta sk. bíró

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.269/2020/9. szám

A Kúria a dr. Dobos István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Donáth Diána Kamarai jogtanácsos által képviselt NAV Fellebbviteli Igazgatóság alperes ellen adóügyben hozott

határozattal szemben indított közigazgatási perében a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.27.862/2019/15. számú jogerős ítélete ellen előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán megindult felülvizsgálati eljárásban a Kúria 2021. január 28. napján kelt Kfv.I.35.269/2020/8. számú ítélet kijavítása tárgyában az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

k i j a v í t ó v é g z é s t:

A Kúria Kfv.I.35.269/2020/8. számú ítéletének rendelkező részét akként javítja ki, hogy az illetékviselésére vonatkozó rendelkezés helyesen:

„A felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad.”

A kijavító végzés ellen perorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Kúria saját hatáskörében eljárva a Kfv.I.35.269/2020/8. számú ítélet rendelkező részét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 352. § (1) bekezdése alapján javította ki.

A végzés elleni perorvoslatot a Kp. 112. § (1)-(2) bekezdései és 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021.február 04.

. Darák Péter sk. a tanács elnöke, Dr. Demjén Péter sk. előadó bíró, Dr. Stefancsik Márta sk. bíró